

עלון ישיבת "תפארת מוהרא"ש" תפארת השבת

נא לא לעיין בשעת התפילה וקריאת התורה | עורך: יעקב נאור

זמני היום

הדלקת נרות
16:11 ד' לפני:
15:51 צאת השבת ר"ת:
17:44

לפי אופק יבנאל
דף היומי: בבלי: חולין ג' ירושלמי: דמאי ג'
תוספתא: אהלות ז'

צוואת מוהרא"ש

בני ובנותי, חתני ותלמידי היקרים! אבקש
מכם מאד מאד, שחס ושלום, לא תעכבו
את הדפסת ספרי הרבים שזכתי לחבר, ות-
דעו, שזכות לכל בר ישראל להדפיסם, ולא
שיך לכתב על זה "כל הזכויות שמורות", כי
ספרי הם מתנה לכלל ישראל, וכל המדפיסים
והמפיצים אותם תבוא עליהם ברכה ויתב-
רכו ממעון הברכות, ויזכו לזכות הרבים שאין
חטא בא על ידם. ולמען השם יתברך, לטוב-
תי הנצחית, שלכל תעכבו את הדפסת ספרי
הרבים, כי זכות היא לכל אחד, בלא יוצא מן
הכלל להדפיסם, ואין בזה ענין של "משיג
גבול רעהו", אדרבא! יגדיל תורה ויאדירה.
בני ובנותי, חתני ותלמידי היקרים! מאד
אבקש, שיהיה שלום ביניכם, ואיש
יחזק את רעהו, ותשתדלו לדון אחד את זולתו
לכף זכות, ותשרה אהבה גדולה ביניכם. תזכרו
כמה מסירות נפש היתה לי עבור כל אחד מכם,
כמה דמעות שפכתי לפני היודע תעלומות עבור
כל אחד מכם, ועל כן תשתדלו שיהיה רק שלום

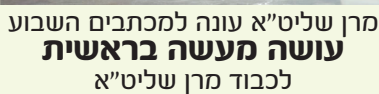
ואהבה ביניכם, ותגרמו לי נחת רוח גדול, ואם
תריבו תדעו שתגרמו לי בזה צער גדול, ולא יהיה
לי שום מנוחה, על כן קיימו את רצוני, ותשתדלו
שישרה בנכם רק אהבה ואחוה ושלום גדול.

דבר ראש הישיבה

הרב הלל אמדדי שליט"א:

"האבא והאמא מסרו בצוותא את הגמרא לילד"

אחד מגדולי ראשי הישיבות ומן המפורסמים שבהם הצטיין
מאוד באהבת התורה שלו והצלח להנחיל לתלמידיו עד כדי
כך שכאשר ראו בחור פלוני המיוחד באהבת תורה אמרו שהוא
תלמיד של הראש ישיבה ההוא. הראש ישיבה סיפר פעם על
הדרך שבה הנחילו לו הוריו את אהבת התורה כבר בגיל קטן.
בבית בו גדלתי, סיפר, לא הייתה הפרנסה מצויה וההורים
כלכלו את המשפחה בדוחק רב, כאשר הגעתי לגיל שבו החלו
ללמוד בחיידר פרק "אלו מציאות" ביקש אבי להנחיל לי את
אהבת התורה במלוא העוצמה. הוא הגה במוחו רעיון שכדאי
לקנות לי לא רק את פרק "אלו מציאות" לבדו אלא להביא לי
גמרא גדולה עם כל מסכת בבא מציעא, גמרות אלו בזמנו לא
היו מצויות כל כך, ומחירן היה רב. ולמרות הכל, החליט אבא
להפגיעני במתנה היקרה הזו ולקנות לי את הגמרא הגדולה.
מגודל המעמד ומגודל הכבוד שחש ללימוד התורה שלי, הת-
לבש אבא באותו יום בבגדי שבת וכך הלך לחנות הספרים
הוא ידע שכאשר הראה אותו מוסר לי את הגמרא בבגדי שבת
תתייקר התורה עוד ועוד בעיני, והנה אבא צועד בדחילו ור-
חימו אל חנות הספרים ולתדהמתו הגדולה הוא מוצא שם את
אמא שלי והנה גם היא לבושה בבגדי שבת. פניהם של ההורים
נתכרכמו לרגע ושניהם כבשו עיניהם בקרקע, מה את עושה
כאן רעייתי? שאל והאשה השיבה רציתי להנחיל לילד שלנו
אהבה עזה ללימוד התורה ולכן החלטתי להפגיעו במתנה
יקרה ולקנות לו גמרא גדולה, ומהיכן השגת את הכסף למת-
נה יקרה זו? אמרה לו אמא מכרתי את צמידי הזהב שקיבלתי
לחתונתי והמשיכה לספר שכדי לגרום לילד התרגשות גדולה
ככל שאפשר התלבשה בבגדי השבת שלה. לאחר שהתברר
לה שגם בעלה הגיע לכאן לאותה מטרה, התעניינה האישה
מהיכן השיג את הכסף והבעל השיב שמכר את שעון הזהב
שלו. ועכשיו התעוררה ביניהם שאלה. מי יביא את הגמרא אל
הבן היקר שלהם והחליטו שכדי שיהיה לשניהם חלק במצווה
הם יביאו יחד, וכך אחז הבעל בגמרא מצד אחד ואשתו מן
הצד השני ומסרוה לילד כל כך התאמצו ההורים לקדש את
המעמד ולרגש את נפש הילד שהאווירה ששרה בבית באותם
רגעים היתה כעין מעמד הר סיני וא"כ אין פלא שגדל להם
ילד כזה... סיפור מאלף זה בא ללמדנו איך וכיצד יש להורים
להיות יצירתיים ולחשוב גם הם באיזה אופן הם יכולים לגרום
לבנם אהבת תורה, גדולי היועצים חינוכים ממליצים בחום
עניין של נתינת פתק עם כמה מילים טובות לילד, לקבל אותו
כשחוזר מהת"ת או מהישיבה במאור פנים "הנה הת"ח שלנו
הגיע" וכדו' ומעידים שדבר זה חולל פלאות כל אדם זקוק
למילה טובה ועידוד על אחת כמה וכמה ילד או נער ולצערנו
שנפגשים עם הורים מתגלה שבקושי מתייחסים לילד וא"כ
מה הטענה עליו והרי האדם עץ השדה ככל שיטפחו אותו
וישקו אותו יעדרו סביבו וכו' כך יביא פירות טובים ומתוקים
יותר וכך אנו צריכים להשקיע בילדינו המון אהבה ויחס ומעל
הכל תפילה ודוגמא אישית וכך בעזה"י נזכה לראות מהם דו-
רות ישרים מבורכים.
שבת שלום ומבורך.

2. 6. 1972

הכל לפי תנאו

pg 2 of 4, (c)

היחיד נדחה מפני הציבור

והשיב לו:

20348 772.054

"מסתבר שנדחה" [היינו שתלמוד תורה דרבים עדיף, והיחיד נדחה מפני הציבור].

לאיזה היכן במקום הטוב ביותר להפניח את נרות חנוכה?

לואיז: האם אותך מאכזב חצי' לעצמך קודם הבחירת נרות חנוכה והאם ילד חילוק בין גברים לנשים?

לאלה: מאלו נהגו להצדיק נרות חנוכה בבית כנסת ורי מציאות נר חנוכה זה
באוקראינה בביתם לם אדס?

תשובה: נאמרו בזה כמה טעמים בראשונים: א' מיכיון שהנס היה במקדש בית אלוקים, עושים כן במקדש מעט שאלו בתי כנסיות ובתי מדרשות בגולה כדי לפרסם הנס. ב' כתבו הכלבו והאבודרהם שזה כדי להוציא מי שלא מדליק ולא מדליקים עליו שיוכל לברך על הראיה ג' הריב"ש כתב שמכיוון שאנו מדליקין בתוך הבית מימילא אין פרסום הנס אלא לבני בתו לכן הנהיגו להדליק בבית הכנסת לקיים פרסום הנס ואף על פי שזה מנהג מברכים עליו משום שהוי מנהג חשוב כמו שנהגו לברך על ההלל.

ביטול מידת הקנאה

רואים זאת גם ברוחניות שמתחברים יחד כמה יראים על אדם אחד, ר"ל, זה גם כן משום שנפלו למידת הקנאה על שהוא זכה למה שזכה והם עדיין רחוקים מכל מה שאותו אדם זכה, ולכן גם אדם שזוכה להיות דבוק בהקב"ה ולא מקנא באף אחד אלא

אדרבה נכלל רק יותר ויותר בו יתברך, אבל ברגע שנופל בקנאה על איזה אדם אז נופל ממדרגתו שזכה להגיע אליה, וזה מה שכתב רבינו ז"ל (ספר המידות אות אמונה סימן כ"ה) ע"י קנאה האדם נופל מאמונתו וזה "ויראו אחיו כי אותו אהב "אביהם" מכל האחים וישנאו אותו, ולא יכלו דברו לשלום כי כשיש אדם שדבוק כל כולו באני סוף ברוך הוא, ואינו רוצה שום דבר רק את הקב"ה בעצמו ונכלל במקום שנכלל ע"י שמות ויחודים, אז אביו שבשמים אוהב אותו מכל אחיו, כמו יוסף הצדיק שאביו אהבו מכל אחיו, ועי"ז וישנאו אותו משום שהקנאה מביאה לידי שנאה ובדבר זה נולד כל אדם ולכן כתוב ו'–לא, ו'–כלו ד'–ברו, ל'–שלום ראשי תיבות ו'–ל'–ד'–ו', כי האדם נולד עם מידת הקנאה, והוא צריך להעביר אותה ממנו וכמו שאומר רבינו ז"ל (לקוט"מ חלק א' סימן רעט"ע) על הפסוק בקנאו את קינאתי, שיש צדיק שאינו מקנא שום צדיק לא בעולם הזה ולא בעולם הבא רק אותו לבדו יתברך, וזו היא המדרגה העליונה ביותר שאדם צריך להגיע אליה בזה העולם, שלא לקנאות בשום בריה שבעולם, וזוהי העבודה הכי קשה, כי אדם נולד עם קנאה וזה בטבע אצלו, ואפילו צדיק ירא שמים נולד עם קנאה, אך הוא צריך לעקור מעצמו את מידת הקנאה ואז יגיע אל תכלית השלמות, והבן למעשה.

לוקט מתוך זאת התורה ע"י הבה"ח שמעון סלמה

יבעזה"י בשבת זו פרשת וישב תתקיים שבת גיבוש לישיבתנו עם צוות הישיבה עם תכנית מעניינת ומגוונת. בצירוף רב אורח נכדו של מרן רבינו עובדיה יוסף זצ"ל ר' יצחק יוסף שליט"א אשר ישא מדברותיו בעניני דיומא, הורי הבחורים מוזמנים לעונג שבת בשעה 20:00 באולם השמחות של קהילתנו ברוכים הבאים.

יזכינו בשבוע זה לערוך סיום מסכת מנחות ולהתחיל מסכת חולין בלוי מצת הגמ' ע"פ השיעור היומי של מו"צ דקהילתינו הרב אברהם נאור שליט"א (ניתן לצפות בשיעור באתר ברסלב סיטי מידי יום) אשר מועבר בטוב טעם ודעת וב"ה הבחורים נהנים מאוד וזוכים לסיים מסכת אחר מסכת כרצון הצדיק זיע"א

כמובן בליל שישי שעבר ירדו הבחורים לטבריה עה"ק ואחר תפילה בקברי צדיקים ירדו לכנרת לפעילות ועשית קומזין

ליל שישי בכינרת

הרב יואל ראטה בביקור בעיר ברסלב יבנאל

פניני הנחל

ואור אלוקי שופע בו, והיה מוריד דמעות כמים, אל מה יכולים להגיע בזה העולם, על ידי כוחו של רבנו ז"ל ועצותיו הקדושות, אם רק מצייתים אותו.

אחר כך התחיל לעקוב הרבה אחד הנ"ל אחד מאנשיי שלומנו, וראה אצלו פלאות נשגבות ממש, שידוד הטבע ואותות ומופתים, ואיך שהוא הפליא בהסתרתו עד מאוד, והתחיל לרשום הכול על פני הכתב.

ובמשך הימים והשנים שהתמיד אצלו, וראה ושמע נוראות נפלאות כאילו, אשר לא יכילון הרעיון, עד שבמשך כמה שנים תמימות נתקבצו קונטרסים, והם תחת ידי עכשיו, ואם יהיה ברצונו יתברך, אדפיסם בליקוטי שיחות וסיפורים.

(אשר בנחל, כרך יח, עמ' שיז- שיח, שנת תשלח)

שאלתי ובקשתי ממנו יתברך:

יעזור הקדוש ברוך שתמיד תוכל לעזור לי להדפיס ספרי רבנו ז"ל, כי כל זמן שאני אחיה, אצא בזכויות חנים להתעסק בקדושים, היינו בהדפסת ספרי רבנו ז"ל.

זו שאלתי ובקשתי ממנו יתברך, שלא יעזוב אותי כל ימי חיי, ויעזרני להדפיס את ספרי רבנו ז"ל. והעולה על הכול - לחדש בדברי רבנו ז"ל כי זה חלקי ונחלתי לנצח, כי מה יישאר ממני - רק אלו החידושים שיזכינו הקדוש ברוך הוא בהם. ויתקיים אצלי כבקשת דוד המלך (תהילים סא, ה): "אגורה באהלך עולמים", שיהיו אמרי נאמרים בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, כי זה כל חלקי מכל עמלי, שאפילו כשיגיע ואצטרך לצאת מזה העולם, שתישארו ממני השאר כזו, שבני אדם יחיו את עצמם ויתחזקו בכל המצבים שעובר עליהם, ויזכו להתקרב אל הקדוש ברוך באמת, והיה זה חלקי מתורתי כל הימים.

(אשר בנחל, כרך טז, מכתב ב' ריא, תשל"ו)

לוקט מאת דן כהן

בסיפור המצוטט "מוהראש" מספר על מלמד תינוקות ועל הנהגותיו הנפלאות, האם המלמד הזה כוונתו על עצמו "מוהראש" הסתיר את עצמו כאילו מדובר על מישהו אחר? וכן מי זה אחד מאנ"ש שמוזכר בסיפור שעקב אחר אותו מלמד נפלא?

ג.ב. מלמד תינוקות

תראה לחזור הרבה על האמונה הקדושה, לידע ולהודע אשר אין מציאות בלעדיו יתברך כלל, ובכל תנועה ותנועה שם אלופו של עולם ממש, כי דומם, צומח, חי מדבר, הם עצם עצמיות חיות אלוקותו יתברך.

והיה אחד מאנשי שלומנו, אשר היה רגיל לחזור זאת תמיד, והיה מתבודד עמו יתברך תמיד בקביעות עצומה.

ובתחילת שנותיו היה מלמד תינוקות מרוב עניות, ואף על פי כן גם אז לא עזב את דרכו הטובה שהרגיל את עצמו לדבר עמו יתברך, והיה מסתובב בחדר אנה ואנה בדבקות גדולה, והכניס בנערים יראת שמים גדולה מאוד, והרבה לדבר עמהם דיבורי אמונה והשגחה פרטי פרטית.

והיה רגיל לומר עמהם "העשרה מזמורי תהילים", שהם ה"תיקון הכללי" בכל יום ויום. ובשעה שחזרו על לימודם בחומש ובמשניות ובגמרא, היה הוא מסתובב בחדר אנה ואנה, והתבודד עמו יתברך בדבקות נוראה ונפלאה מאוד.

פעם אחת, בא אחד מאנשי שלומנו לבקרו. וכנס, וראה איך שכל הנערים חוזרים על לימודם בחשק בדבקות נפלאה כזו, עד שלא הרגיש שום דבר מה נעשה בחדר, ועמד כך כרבע שעה, והסתכל בפלא הזה.

איך יכולים לשכוח מזה העולם, ואיך שכל החדר אוויר קדוש

מילתא דבדיחותא

אדם מגיע לפני שופט באשמת גניבה.

שואל אותו השופט: "האם אתה מודה באשמה?" עונה החשוד: "אדוני השופט, אין לך מושג מה עובר עלי, כמה ימים כבר שאין לי אוכל..." קוטע אותו השופט ושואל שנית: "תענה לי במילה אחת, כן או לא?". ממשיך אותו אדם בשלו: "אדוני השופט, באמת שאין לך מושג מה עובר עלי. רק פיטרו אותי מהעבודה..." קוטע אותו השופט שוב: "אל תספר לי סיפורים, פשוט תן לי תשובה ישירה, תענה כן או לא". המואשם מתעלם מהבקשה של השופט, וממשיך: "אדוני השופט, אתמול הם עיקלו לי את השולחן של חדר האוכל..." בשלב זה השופט כבר מתעצבן, דופק בפטישו ושואל: "אתה מוכן לענות במילה אחת, כן או לא?" עונה לו אותו אדם: "כבוד השופט, יש שאלות שלא ניתן לתת להן תשובות של מילה אחת. אני אשאל את כבוד השופט שאלה ואם כבודו עונה לי במילה אחת, כן או לא, גם אני אעשה כך". מסתקרן השופט ומסכים לבסוף לאתגר. שואל אותו המואשם: "האם זה נכון, מה שאומרים שלאחרונה, שכבודו הפסיק לקחת שוחד?"

2. לרוסי אחד בתקופת סטלין היה תוכי שכל הזמן אמר "סטלין לזבל" "בזז לקומוניזם" וכאלה. יום אחד הגיעה יחידה רוסית לבדוק אם השמועה נכונה והאיש שראה אותם מהחלון זרק את התוכי למקרר. הפלוגה נכנסה והתחילה לחפש את התוכי ופתאום אחד פותח את הפריזר ורואה את התוכי. האיש מת מפחד ופתאום התוכי צועק "יחי סטלין" הידד לקומוניזם" הם משבחים את האדם ויוצאים החוצה. שאל האיש את התוכי למה שינה את מנהגו והתוכי ענה לו "אחרי חצי שעה בסיביר גם אתה תגיד את זה..."

חידודונים

1. אדם התפלל ואמר על הניסים וצריך לחזור, כיצד?

תאנה בטאנה הפלאה

תאנה בטאנה חנוכה

תשובות לפרשת וישב:

1. כתוב בפרשתנו ואביו שמר את הדבר ופירש רש"י היה ממתין ומצפה מתי יבא, וגם כאן שיעקב אמר ותרי"ג מצוות שמרתי כוונתו שהיה מצפה מתי יגיע לידו וייקיימה.

2. הגדול ראובן היה בן 12 והקטן יוסף היה בן 6.

נתן דפוקט את התלבות בקו הילכה למספר: 0795756689
השלושה: 30102

שאלה: מה פשר

הלשון "קפץ עליו רוגזו של יוסף", הלא "קפיצה" היא לשון דילוג וזריזות, ומה העניין לכאן?

תשובה: אומר רבי מרדכי דרוקר בספרו, "תכלת מרדכי": יעקב השתוקק והתאוה ליישב בשלוה, דהינו לזכות ליום שבו "ועלו מושיעים בהר ציון לשפוט את הר עשיו והיתה לה' המלוכה, שאז לא יהיה עוד שיעבוד מלכויות ויכולו ישראל לעבוד את ה' בשלוה ובנחת, וכך כתב הרמב"ם בסוף הלכות מלכים "לא נתאו החכמים והנביאים לימות המשיח", לא כדי שישלטו על כל העולם, ולא כדי שירדו בעכו"ם,

ולא כדי שישנאו אותם העמים, ולא כדי לאכול ולשתות ולשמוח, אלא שיהיו פנוים בתורה וחכמה, ולא יהיה להם נוגש ומבטל, "כדי שיזכו לחיי העולם הבא". אולם יש סדר לקריאה, ויש זמנים ומועדים למארתיה ומקריה, וכיון שמן השמים נגזרו על ישראל גלויות ושיעבודים, הרי גאולתם לא תבוא לפני שימלאו ימיהם של כל אותם גלויות ושיעבודים אולם כשראה הקב"ה עד כמה מתאוה יעקב ליישב בשלוה ולזכות לגאולה השלמה שאז יוכלו לעבוד בשלוה ונחת מה עשה? "קפץ עליו רוגזו של יוסף" וזו והקדים את מקרהו של יוסף שממנו התחיל הישתלשלות המאורעות שהביא לשיעבוד מצרים, ובעקבות זאת תזוזו ותוקדם הגאולה השלמה כי בא מועד. **כתב הבה"ח: א"ש ג'פרי**

על המועדים

פעמים רבות ימצא אנשים שלא מתאמצים יותר מדאי לעשות את הדלקת נרות חנוכה ברחימו ודחילו כדבעי וטוענים שכל מה שהפליגו רבותינו בדברים שאפשר לזכות להם בימי החנוכה לא נאמר לאנשים פשוטים כערכם והאמת שאך שוא ידברו וטענת סרך טענתם כי נאמנים עלינו דברי רבותינו שמצוות הדלקת הנרות מאירה בנפשו ונשמתו של כל יהודי ויהודי בכל מצב שהוא, וזו היתה מלחמת היוונים שניסו בחנוכה להכניס את ארס הייאוש בלב ישראל שיחשבו שאינם ראויים לכלום אבל האמת שכל אשר בשם ישראל יכונה יש בידו לפעול דברים נשגבים בכל העולמות על ידי מעשיו הטובים ובזה יובן מה שגזרו היוונים, "כתבו לכם על קרן השור שאין לכם חלק באלוקי ישראל", שלכאורה הדברים סותרים זה את זה שבתחילה אמרו, "אין לכם חלק", ומסיימים, "באלוקי ישראל", משמע שהקב"ה הוא אלוקי ישראל והאמת אין לכם חלק בו ח"ו. אלא מבאר השפת אמת שלא היה איכפת ליוונים הרשעים שייקמו ישראל את תרונתם

מצוות ויעשו מעשים טובים אולם לא יכלו לעמוד במה שבני ישראל מוסיפים כח ועוז בכיסא הכבוד כביכול כמו שכתוב בזוה"ק "ישראל מפרנסין לאביהם שבשמים" והיו מקנאים בבני ישראל שהקב"ה נקרא "אלקי ישראל" פירוש שהם מקיימים מלכותו בעולם ועל כן גזרו עליהם להכריז ולפרסם ברבים שחלילה אין להם חלק בעניין זה של אלוקי ישראל אבל כאשר גזרו החשמונאיים ונצחום השרישו בבני"שע"י קיום המצוות של כל יהודי ויהודי ניתוסף כח בפמליה של מעלה ולכן תיקנו שכל אחד בכל מצב שהוא ידליק נרות חנוכה ואפילו בגובה פחות מעשרה טפחים כמו שפירש ר' נפתלי מרופשיץ זיע"א דנר חנוכה מדליקין למטה מעשרה במקום שאין השכינה שורה (דהרי חז"ל אומרים בסוכה ו. ששכינה לא יורדת למטה מעשרה) וזאת ללמדנו כי תמיד חפץ השי"ת בעבודה של כל בר ישראל באשר הוא, והיא חביבה עד מאוד בעיני השי"ת. ה' יעזרונו לעובדו בלבב שלם ונפש חפצה ונזכה לקבל את אור החנוכה באמת אמן.

סיפור לשבת

החלפות

שני אחים מקימים שתי משפחות. שניהם אינם מסתדרים עם הבן הבכור שלהם. כשהם עניין יוצא מכלל שליטה, הם מחליטים לעשות משקל שאיש לא עשה לפנייהם...

הסיפור שלי התחיל לפני כשלוש שנים. הבכור נקלע לבעיות קשות עם בנו הבכור. הילד פרק עול, התמרד נגד הוריו ומוריו, והתנהגותו הפכה בלתי נסבלת. בשלב מסוים התחלתי לשמוע מאחי כי הוא אינו יכול להמשיך יותר וכי בדעתו לזרוק את הילד מהבית, וכל מיני ביטויים מדאיגים שכאלה. אמרתי לו שישקול את מילותיו, אך הוא הציע לי לבוא באחד מימי החופש כדי לראות את התנהגות הבן מקרוב.

בחופשת הקיץ התארחנו אצלם, כל המשפחה. מה שראינו, ואיננו יכולים, היה דווקא משהו אחר: התנהגות בלתי נסבלת של אחי ואשתו כלפי בנו. זה היה בולט לעין, מפני שהם ממש היו טעונים כלפיו. כל מילה שהוציא מהפה, כאילו חילו לה כדי להשתיק, לעקוק, לבטל. הם העירו לו על כל צעד ושעל גם על דברים שכלל לא עשה, או עשה לא מספיק טוב לדעתם.

הרגשתי שהילד הזה ממש מסכן ושהייתי לעשות משהו בנידון. ניסיתי לדבר על כך עם אחי, אך הוא לא היה קשוב. "אתה לא מבין מה הילד הזה עושה לנו. אם היית מתמודד כמונו לא היית מדבר. תבל שבכלל הכנסנו אותו לבניין". לקראת סיום ביקורנו הצעתי לאחי שישלח אליי את הילד. אמרתי לו שאני יכול לשלבו בבית ספר טוב בעיר שלי ושאיני אחר אחר, העיקר שלא יהיו עימותים כאלה. הוא התייעץ קלות עם אשתו, ושניהם הביעו מיד הסכמה. התפללתי באיזו מהירות הם הסכימו להיפטר מהילד הבכור שלהם. גם הילד, למרבה הפלא, הסכים. קרן של מאד לעזוב את הבית שאותו ראה כקיצוני מדי - אף שהבית שלי, לכל הדעות, הרבה יותר קיצוני. הוא הסכים לארוז ולבוא אִתנו.

וכך היה.

שילבתי אותו בלימודים, הוא קיבל חדר בביתנו, וכולם ציפו לראות מה יהיה. כבר מהימים הראשונים ראיתי שהילד מזלזל מאד בקיום מצוות. אם לא הזכרנו לו לברך - הוא לא בירך; אם לא דחפנו אותו להתפלל - הוא לא התפלל. אבל בניגוד לאחי, אני נהגתי כלפיו בסבלנות. הערתי לו בעדינות ולא חשתי שום כעס או עצבים בלב. הייתי מזכיר לו, והוא היה מברך, אף שכמעט בכל ארוחה הייתי צריך להזכיר לו לברך, מעולם לא מצאתי עצמי מתרגז עליו, ודאי לא מתפרץ. ולא שלא היה אכפת לי. פשוט ידעתי שמדובר בילד עם בעיה מסוימת, ושכעס והתפרצות לא יועילו כי אם רק ייקון.

בשיחה שהייתה לי עם אחי נתייחס לביקורת מרומזת על התנהגותו בפרשה. "הנה", אמרתי, "ראה איך אני מתמודד איתו. אינני מייסר אותו ואינו פוגע בו, ודאי שאיני מתפרץ עליו". אחי שתק, ואני התחרטתי על המילים שאמרתי. בשביל מה הייתי צריך לפגוע בו? למה זה הועיל?

במהלך השנים היו עליות ומורדות, אך הילד בסך הכל הלך כל יום ללימודים, עשה פחות או יותר מה שביקשנו, אמנם לא מתוך מניע עצמי אלא רק בדחיפה - אך לי זה לא הפריע. במשך תקופה מסוימת הוא נכנס למעין מרה שחורה. היה זה כשמישהו דיבר איתו והזכיר לו את משפחתו, בעיקר את אחותו הקטנה. זה נגע בו במקום רגיש. הוא מירר בבכי והיה עצוב זמן רב. באותו זמן ממש התחננתי לאחי, אולי הגיע הזמן שישב את הבן האובד הביתה - אך דווקא אשת אחי התנגדה בתוקף. היא אמרה שהמצב הקיים טוב לילד וטוב למשפחה, משום שלדבריה הם הצליחו להשיב את הסדר על כנו, והיילים שומעים להם גם בבחינת "למען יראו וייראו" מהרחקה, וגם מפני שהילד אינו מפעיל את השפעתו הרעה כפי שעשה כשהיה אצלם. הם אמרו שאשטלל לא להזכיר לו את עניין הבית, כדי שחלילה לא יזכר ויירצה לשוב.

אני ראיתי בכך אנוכיות ואכזריות; הורים שרוצים שקט ואינם מוכנים להתמודד. חשבתי על כך שיש הורים עם בעיות גדולות מאד, שנלחמים בבתי משפט על זכותם להחזיק בילדיהם, ואילו הם פשוט נלחמים על כך שהילד שלהם לא יגיע לביתו.

הרבה ביקורת הייתה לי על אחי ועל רעיייתו - ביקורת שגרמה לי לרחם על הילד ולתת לו פי שניים אהבה.

כשנה לאחר שהגיע לביתנו, החל אחד מילדיו לגלות סימני רפיון בביתו, לאחר מכן החל להשתמש מביקורים בבית הספר. הוא הלך והסתבר עם המורים. בקיצור, ממש אותה התופעה כמו בן דודו.

אני חייב לציין שזה לא היה בהשפעת בן הדוד, הייתה זו בעיה מסוג אחר לחלוטין. בן הדוד הארוך מעולם לא בלט בחולשתו. בסך הכל הוא תפקד כמו שצריך, הלך כל יום ללימודיו ולא יצר שום בעיה נראית לעין. הייתה לו בעיה רוחנית פנימית שהצלחנו להסוות בעבור ילדיו. הוא היה ילד עדין, מקסים וטוב, הוא גם לא היה מקולקל, אלא חסר חום בי-ראת שמים - נושא ששווה סיפור בפני עצמו. יש ילדים כאלה.

אבל הילד שלי החל ממש להתדרדר. הוא רצה לפרוץ גדרות, החל לדבר בקרירות נגד לומדי תורה, להימנע מללכת לתפילה, הרבה לברוח מבית הספר והתנהגותו בבית הייתה מחפירה ממש.

בעיקר לא יכולתי לסבול את אי הביקור הסדיר שלו בבית הספר. בכל בוקר הייתי ממש נלחם איתו על כך, והדבר גרם למתחים נוראים ביני לבנינו.

באחד הימים, עקב התנהגות שעברה כל גבול ברוחניות, מצאתי עצמי מודיע לשאר האחים שיתרחקו ממנו, משום שפחדתי באמת ובתמים שהם יתקלקלו בגללו.

כך עברנו תקופה נוראה. נקלענו למערכולת רגשית וחינוכית עם בנו, מבלי לעצור ולחשוב מה עושים.

המשך יבוא...

מזל טוב

מזל טוב לבה"ח בוגר ישיבתנו ישראל קורץ הי"ו לרגל בואו בקישרי השידוכין בורא עולם בקנין השלם זה הבניין.

הצלחה לתורמים

העלון מוקדש להצלחת התורם החפץ בעילום שמו.

כל המעוניינים להקדיש עלון זה להצלחה לרפואה או להבדיל לע"נ וכדומה ניתן לפנות לראש הישיבה בטלפון: 0533191403

כמו כן לשמיעת השיעורים של ראש הישיבה ניתן להתקשר לקו ישיבה

שםספר: 079-575-6689

כמו כן ניתן לקבל את העלון במייל: 4257869@gmail.com